

Sotočje znanja in kulture

KNJIŽNO SREČANJE ZA ODRASLE V KNJIŽNICI MEDVODE

**NOMINIRANCI ZA NAGRADE KRESNIK,
DESETNICA IN KRITIŠKO SITO**

Četrtek, 9. maj 2019

Knjižno srečanje na sotočju, 9. maj 2019

Deset finalistov Delove nagrade za roman leta kresnik

Na zadnjem srečanju v tej sezoni bomo, že tradicionalno, pregledali finalistke za nagrado kresnik in nominiranke za nagrado desetnica, pa morda še kakšno drugo zanimivo knjigo, da nam med počitnicami res ne bo zmanjkalo kakovostnega branja.

Nagrada kresnik, ki si jo je zamislil pisatelj Vlado Žabot in jo poimenoval po poganskem mitološkem bitju, so prvič podelili 23. junija 1991 v Razkrižju ob Murinih mrtvicah. Do leta 1996 je gostovala na domačiji Josipa Jurčiča na Muljavi, od takrat pa, po dvakratnem skoku na Ljubljanski grad, poteka na kresni večer na ljubljanskem Rožniku.

Desetnica je slovenska literarna nagrada za otroško in mladinsko književnost. Podeljuje jo Društvo slovenskih pisateljev najboljšemu slovenskemu otroškemu ali mladinskemu knjižnemu delu, ki je izšlo v zadnjih treh letih in ga je napisal član društva.

Borut Golob: **Pes je mrtev**. (Litera, 2018), 158 str.

Glavni junak in pripovedovalec zgodbe je Borut, ki mu je pravkar poginil pes labradorec, in ima rad vlake. »Vlak je izvrsten pripomoček za stopnjevanje«, pravi Borut, ko po smrti psa proda avto in se z vlakom odpravi na pot. Junakove misli, govor in dejanja so ostri, na trenutke vulgarni in boleče brezčutni. Opisuje tri svoje ženske: Vej iz preteklosti in dve Ani, ki živita v različnih mestih. Od prve, ki jo zapusti, ne da bi ona to

sploh vedela, odpotuje k drugi, spletno virtualni, katere resničen obstoj si želi doživeti. Na trenutke brutalni opisi spolnosti in duševne brezčutnosti povzročajo temen srh in topo bolečino vsem, ki seks povezujejo z ljubeznijo. Z opisi potovanja z vlakom in železniških postaj, sopotnikov in junakovih doživljanj ter spominov tudi bralec potuje po romaniziranem voznem redu vlaka do nedoločenega, odprtega konca, od koder se misli razbežijo in tiri vodijo na vse strani.

<https://www.bukla.si/knjigarna/leposlovje/leposlovni-roman/pes-je-mrtev.html>

Tadej Golob: **Leninov park**. (Goga, 2018), 477 str.

Tudi v tej kriminalki je glavni raziskovalec umora Taras Birsa, ki nastopa že v Golobovem prvem romanu z naslovom Jezero. Tokrat je prizorišče ljubljanski miniaturni Leninov park sredi vročega in soparnega poletja v slovenski prestolnici, kar pripomore k primernemu vzdušju. Znano resnično okolje dogajanja pa deluje kot slastna češnja na vrhu tortice. Na neštetih intervjujih prekaljeni novinar nas bralce ves čas drži v napetosti, vešče ohranja pozornost budno in nam v razmišljanje servira sodobno družbeno stanje s tematikami o brezdomstvu, neonacizmu, obveščevalnih organizacijah, političnih spletkah ... vrtcih, starostnikih ... Delo je družbeno angažirano, saj odraža široko paleto avtorjevega znanja, razgledanosti, dejavnosti in zanimanja.

<https://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=6247>

Mirt Komel: **Medsočje**. (Goga, 2018), 350 str.

Dnevniški zapisi novinarja Erika Tlomma nas popeljejo v Medsočje, kraj, ki leži nekje v Soški dolini. Mestno lepoticu najdejo mrtvo, razgaljeno in privezano na razklano lipo sredi trga. Izkaže se, da ni razklana le lipa, temveč tudi zgrožena lokalna skupnost. Zaradi nenavadnosti primera na teren vpokličejo posebno detektivko, Dante D., s katero stopi Erik Tlomm v partnersko preiskovalno razmerje. Medsočje je detektivski roman, ki se drži žanrskih pravil

tako, da jih krši, pri tem pa preskakuje v registre psihološkega, filozofskega, nadnaravnega, grozljivega. Nič ni tako, kot se zdi

...

<https://www.goga.si/sl/knjige/medsocje/>

Tudi: <https://www.rtvsllo.si/kultura/beremo/mirt-komel-medsocje/467649>

Jela Krečič: **Knjiga drugih.** (Beletrina, 2018), 330 str.

Jela Krečič se po prvem romanu *Ni druge vrača s Knjigo drugih*, ki prinaša zgodbe ljudi različnih generacij in provenienc, ki živijo v Ljubljani. Zgodbe posameznih protagonistov romana se prepletajo okoli skrivnostne knjige, ki si jo med seboj izmenjujejo. Pripovedna linija romana sledi tistemu junaku, ki ima knjigo v danem trenutku – in ta objekt, četudi ga nihče ne bere, na različne načine zaznamuje vsako od njihovih usod. V zgodbi o rojstvu

ljubezni med študentom Tinetom in igralko Ano knjiga odigra pomembno vlogo predvsem kot fizični objekt povezave. V drugi zgodbi, ki je posvečena mladi profesorici Hedi, gre knjigi zasluga, da Heda spozna starejšo gospo Veroniko, njuno naključno druženje pa preraste v čisto pravo prijateljstvo. Obenem si Heda začne dopisovati z znancem Arielom, njuna korespondenca pa kmalu postane precej intimna in postopoma tudi ljubezenska. Knjiga zaznamuje tudi življenje družine Kaprič, kjer odpoved delovnega razmerja očetu skoraj pripelje do razpada družinskih vezi, ki se na koncu za silo zakrpajo. Roman, napisan v humornem tonu, se konča s tem, da knjiga končno pride v roke svojemu pravemu lastniku – le da se izkaže, da je tudi on ne prepozna.

<https://beletrina.si/knjiga/knjiga-drugih>

Katja Perat: **Mazohistka**. (Beletrina, 2018), 246 str.

Prvi roman Katje Perat je zasnovan kot zgodovinski roman, ki pa znotraj zapletenih političnih, družbenih in kulturnih razmerij ob koncu 19. stoletja prikazuje intimni portret mlade, odločne ženske, ki si je v negotovih časih izbrala negotovo pot – pot, ki jo edina lahko popelje v svobodo. Na božično noč leta 1874 je Leopold von Sacher-Masoch, ki si ga bo zgodovina zapomnila kot najslavnejšega mazohista, zapustil svoj dom v Brucku in izginil v neznano.

Pričujoči roman predpostavlja, da se ni vrnil sam, temveč z novim družinskim članom: drobno rdečelaso deklico, na katero je naletel v leंबरških gozdovih. Mazohistka je zgodba Nadežde Moser – ženske, v katero je ta deklica odrasla, fiktivne osebe, ki se je uspela vrniti med zgodovinske osebnosti svoje dobe. Je psevdobiografski roman, ki postpostmodernizem vrača modernizmu, predvsem pa je zgodba o Avstro-Ogrski na prelomu stoletij, ki poskuša razmisliti o mejah ženske želje in svobode na ozadju narodnostnih, razrednih in spolnih napetosti v imperiju, ki se svojega propadanja še ne zaveda povsem.

<https://beletrina.si/knjiga/mazohistka>

Samo Rugelj: **Resnica ima tvoje oči.** (Litera, 2018), 225 str.

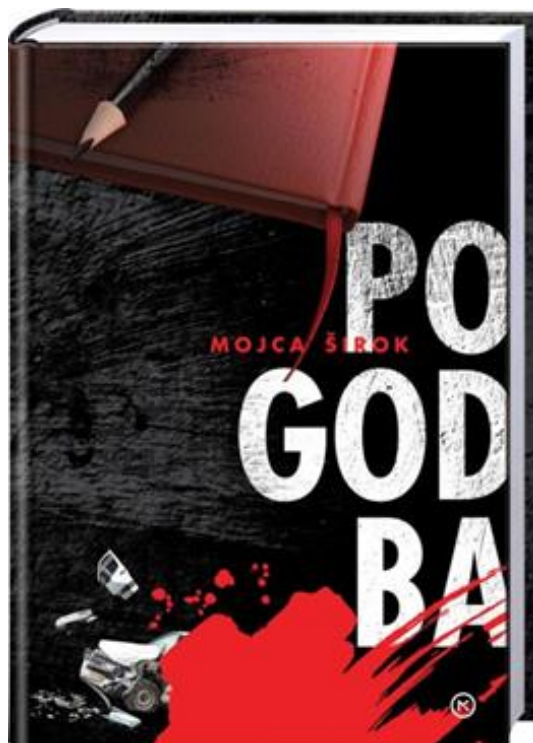
Še vedno vitalnemu elektroinženirju Mihu Premrlu, ki umirjeno živi z svojo dolgoletno ljubeznijo Mijo, se ob koncu koledarskega leta približuje delovna upokojitev. Po svoje se je veseli, saj si je že zamislil nov projekt: prebral bo knjižno zbirko svoje mladosti, za katero v svojem dosedanem življenju ni našel časa. Med prazniki jima sin Rok, ki se s svojo ženo odpravlja na silvestrovanje v Istanbul, prvič pripelje v varstvo vnukinjo in vnuka, nad čimer Miha ni navdušen, saj bi rad imel čas zase. Njegova upokojitev načne tudi dolgo zakopano vprašanje resničnega očetovstva, za katerega je ženi obljubil, da ga ne bo nikoli v življenju poskušal razrešiti. Tedaj pa novoletna noč udari s tragično silo v njuno življenje ter ju postavi pred preizkušnje, ki si jih nista mogla nikoli zamisliti.

Spremna beseda Andreja Blatnika:

<https://www.bukla.si/knjigarna/leposlovje/leposlovni-roman/resnica-ima-tvoje-oci.html>

Mojca Širok: **Pogodba**. (Mladinska knjiga, 2018), 341 str.

Kriminalni roman *Pogodba*, dobitnik nagrade modra ptica 2018, je literarni prvenec, povezan s temo, ki jo avtorica zelo dobro pozna. Prvi umor se zgodi v prestižni četrti, v vili enega najuspešnejših rimskih odvetnikov. Sledi še prometna nesreča na drugem koncu Rima in samomor mafijskega bossa v zaporu. Raziskovanje zakulisnega dogajanja iz novic črne kronike nas odpelje v osrčje mafijskega

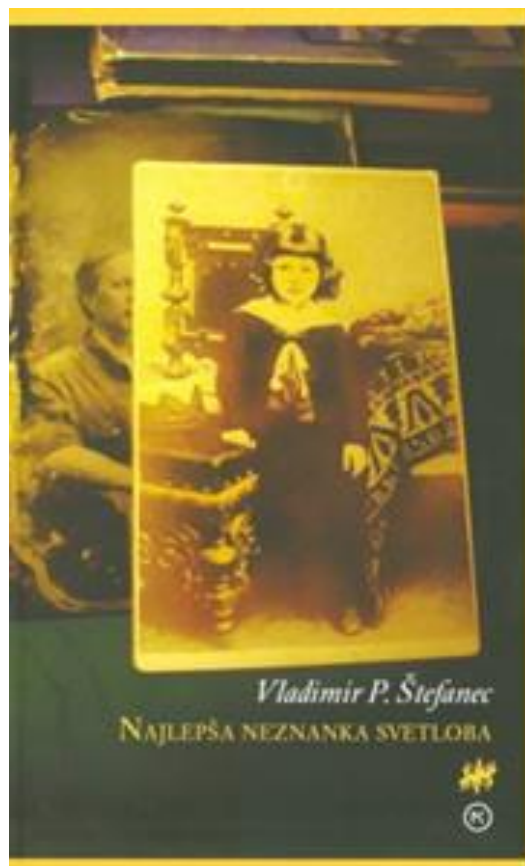
dogajanja. Glavni akterji – kriminalisti, novinarji, tožilci in politiki – imajo marsikdaj tudi zavezujočo skupno preteklost. Njihove ljubezenske in prijateljske vezi se prepletajo s službenimi dolžnostmi, in meje med tem, kje se konča država in začne mafija, so zelo zabrisane. (založnik o knjigi)

<https://www.emka.si/webapp/wcs/stores/servlet/sl/emkasi/pogodba-2450459-pr>

Vladimir P. Štefanec: **Najlepša neznanka svetloba.**

(Mladinska knjiga, 2018), 290 str.

Šest portretnih fotografij s pisalne mize glavnega junaka Filipa je izhodišče za šest poglavij romana. Oče, brat, tujka, ženska, ki ni mogla umreti, mati in deček s kodri s prisotnostjo ali spominskimi utrinki naseljujejo fotografski studio. Njihove preteklosti, posebni časi, se prepletejo v skupno zgodbo, skupni čas triumfa nove, hitrejše dobe na začetku dvajsetega stoletja, ko fotografiranje dokončno zamenja slikarsko portretiranje. Roman o osvobajanju posameznika ob soočanju z družinsko in lastno preteklostjo. (založnik o knjigi)

Jani Virk: **Brez imena**. (Mladinska knjiga, 2018), 196 str.

Novi roman televizijskega urednika, pisatelja in esejista Janija Virka je zgodba o razpadu neke (slovenske) družine in posledicah, ki jih ima ta za življenje in odraščanje najstniškega sina, ki je osrednji junak te pripovedi. Ko oče po daljšem ljubimkanju s petnajst let mlajšo ljubico zapusti ženo in sina, se njegovo življenje počasi, a nezadržno začinja spreminjati in zavijati v drugo smer. Z mamo se morata preseliti, saj se skupna hiša proda, oče se preseli na drug konec

Slovenije in precej omeji odnose z njim, takrat, ko se naposled le vidita, pa se to zgodi na hitro in površno. Njegova nogometna kariera se po nekaj svetlih utrinkih znajde v slepi ulici, novi trener moštva pa ima z njim precej nenavadne načrte. Vse to fanta, nalomljenega zaradi razbitega družinskega življenja, požene proti dnu. Disciplinirano, tretjeosebno in brez dialogov, a s posluhom za osebne in družbene podrobnosti spisan roman iz sodobnega slovenskega življenja.

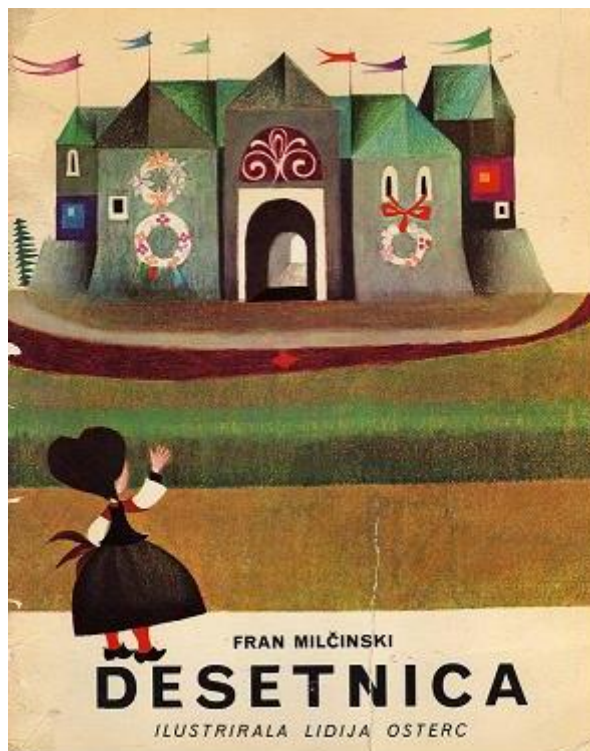
<https://www.bukla.si/knjigarna/leposlovje/leposlovni-roman/brez-imena.html>

Bronja Žakelj: **Belo se pere na devetdeset.**
(Beletrina, 2018), 268 str.

Belo se pere na devetdeset je pretresljiv, duhovit in navdihujoč roman, ki opisuje življenjsko zgodbo pripovedovalke, odraščajoče v sedemdesetih in osemdesetih letih. Njen otroški svet sestavljajo starši, brat Rok, babica Dada, tete in strici, pa kakav Benko, Albert keksi, Oddaja o morju in pomorščakih, Gavrilović in prenos sarajevskih olimpijskih iger. A čeprav govori o naštetem, je avtobiografski roman predvsem pripoved o odraščanju, soočanju z izgubo in boleznijo, pripoved o udomačevanju strahu in o vsem tistem, česar nočemo videti, dokler s tem nismo neizbežno soočeni.

<https://beletrina.si/knjiga/belo-se-pere-na-devetdeset>

Nagrada Desetnica za najboljšo otroško in mladinsko delo v poeziji ali prozi Društvo slovenskih pisateljev podeljuje vsako leto v mesecu maju za obdobje zadnjih treh let izključno članom Društva slovenskih pisateljev, ki ustvarjajo v slovenskem jeziku. Nagrado podeli na podlagi izbora, ki ga pripravi strokovnjak za mladinsko književnost.

Desetnica predstavlja v ljudskem izročilu desetega otroka, ki mora od doma in tako postane sirota, po navadi je samostojen in ima posebne darove, na primer razume govor živali, se spozna na zelišča idr. Pravljico Desetnica je zapisal in izdal Fran Milčinski.

Nataša Konc Lorenzutti: **Nisem smrklja**. Ilustr. Ana Zavadlav. (Mladinska knjiga, 2017), 144 str.

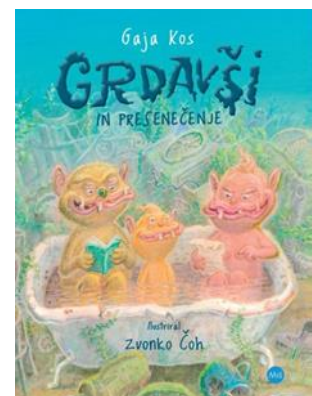
Osemletna Polona odrašča v veliki družini in kot (trenutno) najmlajša od treh otrok mora poskrbeti, da jo bodo brata in starši jemali resno. Včasih se upre kakšnim hišnim pravilom, drugič malo positnari in tako kot punčke njenih let rada pripravlja zvezke za šolo in se uči igrati klavir. Njeni dnevi so premešani s silnimi čustvi, ki se vijejo od žalosti ob izgubi prijateljice prek razočaranja, ker njena frizura ni všeč njenim sošolkam, do hrepenenja po mlajši sestrici. Hudomušna junakinja niza štorije iz svojega mladega življenja in bralci prvega triletja se bodo gotovo prepoznali v marsikateri prikupno ilustrirani zgodbici.

<https://www.bukla.si/knjigarna/otrosko-in-mladinsko/od-13-let-dalje/mladinsko-lepo-slovje/nisem-smrklja.html>

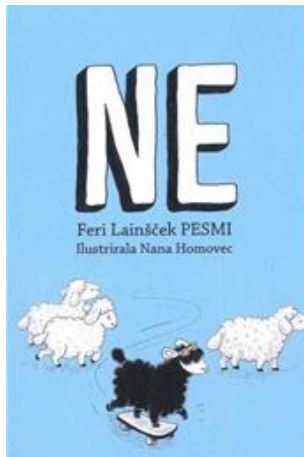
Gaja Kos: **Grdavši in presenečenje**. Ilustr. Zvonko Čoh. (Miš, 2018), 24 str.

Grdavši in presenečenje je tretja v nizu simpatičnih in komičnih besedil o samosvojih, radoživih in veseljaških grdavših, ki si človeški svet tolmačijo na prav poseben način. (...) Razposajeni in vedoželjni junaki rastejo z otrokom, saj je zbirka pripovedi o grdavših sestavljena iz kartonke, slikanice in ilustrirane knjige. Kosmatinci, ki se bralcu kar hitro usedejo v srce, bodo tako služili za prve korake v branje – sprva malce opotekajoče, ampak na koncu strumne in pogumne. Kot so naši grdavši.

<https://www.miszalozba.com/knjige/grdavsi-in-presenecenje/>

Feri Lainšček: **Ne**. Ilustr. Nana Homovec. (Litera, 2018), 69 str.

Knjiga prinaša enaintrideset pesmi, ki tematizirajo zanikanje. Dr. Dragica Haramija je v spremni besedi z naslovom Črna ovca z mavričnimi očali: odtenki zanikanja med drugim zapisala: »Črna ovca, upodobljena na ilustracijah na naslovnici, notranji naslovnici in v pesmi Brez veze, predstavlja stalno besedno zvezo o različnosti od drugih: obdobje odraščanje je iskanje samosvoje poti in svojih lastnih nazorov, zato je v najstniškem obdobju tolikokrat treba reči ne. Ker je treba preizkusiti svoje lastne meje in ne biti kar trop ovac, biti torej črna ovca z mavričnimi očali, ker je življenje pisano in lepo.« <https://www.prlekija-on.net/lokalno/17739/pesniska-zbirka-ferija-lainscka-ne.html>

Vinko Möderndorfer: **Jaz sem Andrej**. (Mladinska knjiga, 2018), 150 str.

Andrej je nov na šoli in ima cel kup problemov. Pravzaprav jih ima več kot kdorkoli drug na tem svetu. Vse skupaj se začne že pri njegovem imenu, nadaljuje s tem, da sta njegova starša ločena, potem pa s tem, da bi moral biti lep in priljubljen. In še marsikaj se najde. A vse le ni tako hudo. Ima malce prismuknjeno, a skrbno mamo, odbito babico, kmalu pa se spoprijatelji še s samosvojo Sonjo. Življenje tako počasi postaja lepše in lepše, predvsem pa strašno razburljivo ... Roman večkrat nagrajenega in priljubljenega pisatelja Vinka Möderndorferja (1958) *Jaz sem Andrej* je v nadaljevanjih izhajal v reviji Pil. Pisatelj je junakom, ki smo jih spremljali v reviji, dodal še nov lik in nastala je privlačna zgodba, ki s humorjem, odprtostjo in odkritostjo spregovori o mnogih pomembnih rečeh. <https://www.miszalozba.com/knjige/grdavsi-in-presenecenje/>

Nina Mav Hrovat: **Miška želi prijatelja**. Ilustr. Kristina Krhin. (Miš, 2016), 42 str.

Miška si nadvse želi spoznati kakšnega novega prijatelja. A na podlagi videza živalic, ki jih srečuje na svoji poti, zna o marsikom marsikaj neprijaznega povedati. Toda še pravočasno spozna, da štejejo geste in dejanja, ne pa videz ... Zgodba se dogaja po »postajah« – avtorica spretno izbira (živalske) junake, ob katerih lahko ustvari učinkovit kontrast med njihovo prijaznostjo in gostoljubnostjo ter (za miško) motečimi lastnostmi

oziroma posebnostmi – srečen konec je seveda pričakovan, njegovo sporočilo pa zato nič manj aktualno. Živalske junake in njihovo okolje je upodobila Kristina Krhin, ki v svojih ilustracijah združuje troje – nežnost in prijaznost, kanček duhovitosti in občutek za detajle, torej vse tisto, kar zahteva oziroma kar se skriva v zgodbi Miška želi prijatelja. Ob koncu zgodbe v slovenščini so dodani še prevodi v albanski, angleški, bosanski in makedonski jezik.

<https://www.miszalozba.com/knjige/miska-zeli-prijatelja/>

Saša Pavček: **Rumi in kapitan**. Ilustr. Ejti Štih.(Miš, 2018), 72 str.

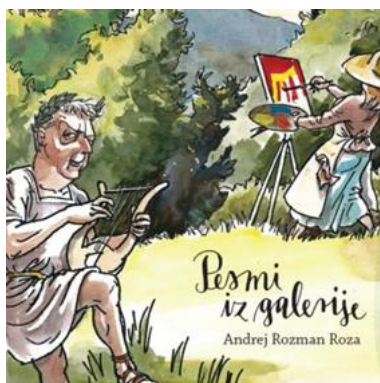

Vsestranska umetnica Saša Pavček nas v otroški pesnitvi *Rumi in kapitan* odpelje na napeto literarno popotovanje po razburkanih vodah poguma, srčnosti in igrivosti. Psička Rumi – junakinja današnjega časa – zmore rešiti življenja vojnih žrtev, očistiti zemljo in peti. Pesnica je z delom spisala odo miru, človečnosti in hrabrosti, ki kar prekipeva od življenja in ljubezni do sočloveka in živali.

Pesnitev se v hudomušnem slogu pomorske dogodivščine dotakne tako vprašanja onesnaževanja okolja kot aktualne problematike beguncev in z njo povezanega vsesplošnega pomanjkanja sočutja.

<https://www.miszalozba.com/knjige/rumi-in-kapitan/>

Andrej Rozman Roza: **Pesmi iz galerije**. Ilustr. Jakob Klemenčič. (Narodna galerija, 2018), 136 str.

Knjiga je izšla ob 100-letnici Narodne galerije, v Evropskem letu kulturne dediščine. Andrej Rozman - Roza je petintrideset slik iz zbirke Narodne galerije prelil v radožive verze in z njimi stkal pisano preprogo raznolikih simboličnih pomenov, likovnih razlag in nenavadnih usod. Poudarki v pesmih se

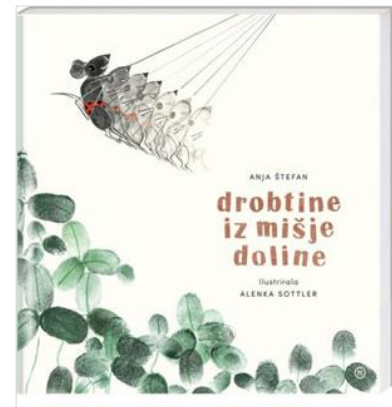
zgoščajo okrog različnih vsebin: govorijo o slikarkah in slikarjih, o času nastanka, o likovnih problemih, o lastništvu slik ... vselej pa so sporočila povezana z današnjim časom in prostorom ter z besediščem mladih. Pesmi so v knjigi pospremljene z barvnimi fotografijami, na katerih so izpostavljene posamezne osebe ali detajli s slik. Vse slike so v knjigi predstavljene tudi s kratkimi umetnostnozgodovinskimi zanimivostmi in z izstopajočimi likovnimi posebnostmi. Opisi so začinjeni še z duhovitimi stripovskimi vinjetami

ilustratorja Jakoba Klemenčiča. Knjigo zaključujeta slikovno kazalo s temeljnimi podatki o izbranih slikah in izbor literature. Glavni namen knjige je vzbuditi zanimanje za umetnostno dediščino in poezijo med mladostniki.

<https://www.ng-slo.si/si/razstave-in-projekti/razstava/pesmi-iz-gale-rije?id=4550>

Anja Štefan: **Drobtine iz mišje doline**. Ilustr. Alenka Sottler. (Mladinska knjiga, 2017), 32 str.

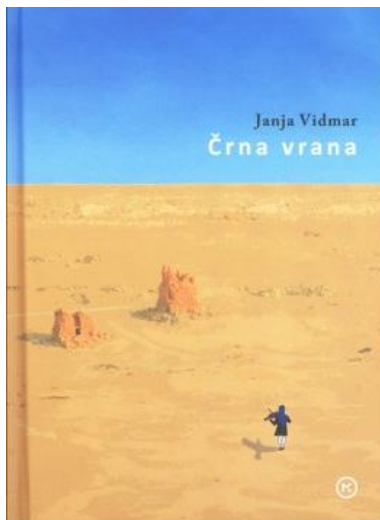
Pesniška zbirka *Drobtine iz mišje doline*, ena najboljših sodobnih knjig poezije za otroke, se osredotoča na življenje mišk kot pesemskih junakov. Ti so drobni, a v svoji ustvarjalnosti v resnici veliki – zazrti so v lepoto sveta, igro besed, a tudi v manj prijetne resnice sodobnega časa, zato je zbirka izjemno aktualna, so zapisali v utemeljitev nagrade. (...) Izročilo in aktualna sporočila se zlijejo v mozaično sestavljanje mišjega sveta, ki ga določa igrivost kot temeljna možnost doživljanja sveta. Ob tem je na njenem ozadju povsem jasno vpisana pot v »boljši svet«; a ne z velikimi in še manj moralističnimi besedami, ampak z »drobtinami« – krhkimi, skorajda nevidnimi okruški iz »življenjca«, v katerem je mogoča iskrena vera v resnico, vrednote in lepoto. Ne glede na to, da komisija pri odločanju ne upošteva likovne plati knjig, je ob tej slikanici vendarle treba posebej poudariti pomen ilustracij Alenke Sottler, ki z nizanjem in prepletanjem mišjih likovnih trenutkov (hišk, mačk, tačk in mišk) odlično nadgrajujejo »gladko nitko besed«. (iz utemeljitve za nagrado večernica)

Slikanica je prejela tudi priznanje zlata hruška, posebno priznanje Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico in je bila uvrščena med Bele vrane 2018.

Janja Vidmar: **Črna vrana**. (Mladinska knjiga, 2018), 249 str.

Janja Vidmar se znova loteva težke, vendar še kako aktualne in pomembne teme begunskih otrok. Če je v prejšnjih romanih *Princeška z napako* in *Tretja možnost* (v soavtorstvu z Borisom Grivićem) v središče postavila begunce iz nekdanje Jugoslavije, tokrat piše o otrocih in najstnikih iz vojnih in kriznih žarišč od Sirije, Nigerije do Čečenije, njihovim zgodbam pa ob bok postavi usodo slovenske družine, ki se iz ekonomskih razlogov izseli v

Veliko Britanijo. Avtorica z nizanjem različnih človeških usod poudari, da je svet postal eno samo »vozlišče«, v tem primeru London, kjer »trčijo« in se tako ali drugače prepletejo življenja tudi tako različnih ljudi, kot sta na primer slovenski najstnik Jan in sirska begunka Hiba, če omenim le osrednja protagonista. Pohvalno je, da se je pisateljica lotila teme, v katero v takem obsegu ni »ugriznil« še nobeden od slovenskih mladinskih avtorjev. Gre za odlično napisano delo, ki izkazuje, da se je avtorica na pisanje dobro pripravila, veliko raziskovala, pomagal pa ji je tudi Boštjan Videmšek, poročevalec s svetovnih kriznih žarišč. Vidmarjeva o skrajno perečih problemih našega časa piše brez predsodkov, sočutno in, kar je morda še pomembneje, brez kakršnega koli olepševanja. Sooči nas s skrajnim nasiljem Islamske države, terorističnim napadom v Londonu, z nevarnostmi begunskih poti in ne nazadnje z vse večjo brezčutnostjo in celo sovražnostjo, s katero sprejemamo begunce v Evropi. Ob tem nam, nemim pričevalcem dogajanja, ves čas zastavlja vprašanje, kaj bi v tako brezizhodnem položaju naredili sami, ko bi živeli v nenehnem strahu in bi nam pred očmi morili naše najbližje. Bi ostali ali v iskanju, ne boljšega, le normalnega življenja, odšli? <https://www.bukla.si/knjigarna/otrosko-in-mladinsko/od-13-let-dalje/mladinsko-leposlo-vje/crna-vrana-2018.html>

Vesna Radovanovič: **Petelinček prebudi upanje**. Ilustr. Kristina Krhin. (Ajda, 2018), 25 str.

To je že peta slikanica Vesne Radovanovič o petelinčku, ki vsakič doživi novo izkušnjo (Petelinček, Petelinček se zaljubi, Petelinček in sraka, Petelinček in kraljevska ptica). Tokrat opazi, da stari petelin usiha in kokoši že kokodakajo, da se bliža njegova zadnja ura.

Toda petelinček – po nasvetu svoje mame – mu začne glasno brati svojo najljubšo knjigo in počasi se stari petelin počuti bolje, pripoveduje tudi spomine iz svojega otroštva in pravljica se konča tako, da stari petelin – s pomočjo mladih - še zadnjič pred kurnikom zakikirika jutranjemu soncu. Slikanica opozarja na pomen medgeneracijskega sožitja, čustvene podpore ... in ne nazadnje tudi branja.

Društvo slovenskih literarnih kritikov

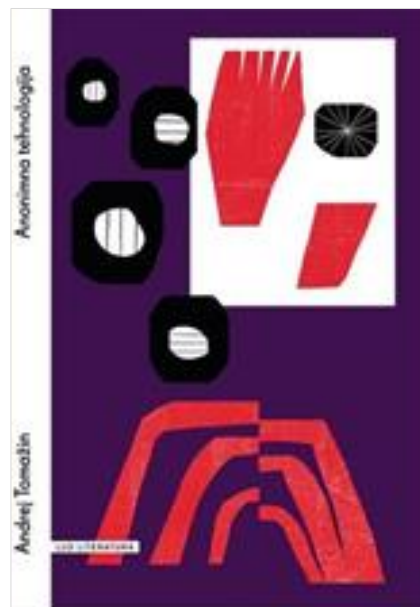
Kritiško sito je edina literarna nagrada, ki jo za najboljše literarno delo slovenskega avtorja v preteklem letu podeljujejo literarni kritiki. Pri izbiri nagrajenca sodeluje kar najširši kritiški forum, saj imajo možnost pretresanja sita prav vsi člani društva, na mrežici sita pa lahko ostanejo vse knjige ne glede na zvrstne, žanrske in ostale opredelitve.

Glasovanje poteka v dveh krogih, zmaga pa knjižno delo, ki je prejelo kar največ glasov kritiške žirije – kritiki tako ne glasujejo z besedami utemeljitve, temveč zgolj s točkami, podeljenimi svojim favoritom. Na tak način želijo pri podeljevanju nagrade zagotoviti tako strokovno težo kot tudi demokratičnost pri izbiranju nagrajenca, saj je rezultat posledica odločitev reprezentativnega vzorca iz nabora kompetentnih literarnih kritikov.

Jernej Županič: **Mamuti.** (LUD Literatura, 2018), 207 str., roman

Andrej Tomažin: **Anonimna tehnologija.** (LUD Literatura, 2018), 153 str., zbirka kratke proze

Kaja Teržan: **Krog.** (Center za slovensko književnost, 2018), 98 str., pesniška zbirka

Alenka Jovanovski: **Tisoč osemdešet stopinj.** (Center za slovensko književnost, 2018), 139 str., pesniška zbirka

Želimo si lepo dolgo poletje, sončno in polno pozitivnih energij,
bogato tudi s kakovostnim branjem!

© Tilka Jamnik, 9. 5. 2019

<http://www.knjiznica-medvode.si>
E-pošta: info@knjiznica-medvode.si
Telefon: 01/361 30 53

**Vabimo vas, da se nam pridružite na socialnih omrežjih
Knjižnice Medvode.**

